

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 893

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 30 decembrie 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
Decizia nr. 1.223 din 18 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și 278 ¹ din Codul de procedură penală și ale art. 29 alin. (3) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.....	2-7	305.	— Decizie pentru eliberarea domnului Aurel Ciobanu-Dordea din funcția de secretar de stat la Departamentul pentru Afaceri Europene	15
Decizia nr. 1.224 din 18 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală	8-9	306.	— Decizie pentru numirea domnului Vasile Pușcaș în funcția de secretar de stat la Departamentul pentru Afaceri Europene.....	15
Decizia nr. 1.232 din 18 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	10-11		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 1.241 din 18 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 ¹ din Codul de procedură penală	11-12	11.	— Ordin al ministrului finanțelor publice privind prorogarea termenului de 1 ianuarie 2009, stabilit pentru administrarea contribuabililor mijlocii și a marilor contribuabili	16
Decizia nr. 1.355 din 11 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, ale art. 7 alin. (1) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 109 alin. (2) din Codul de procedură civilă	12-14		★	
			Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.223**

din 18 noiembrie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și 278¹
din Codul de procedură penală și ale art. 29 alin. (3) și (6) din Legea nr. 47/1992
privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și 278¹ din Codul de procedură penală și ale art. 29 alin. (3) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Societatea Agricolă Inotești din Comuna Colceag, Județul Prahova, în Dosarul nr. 1.264/259/2007 al Tribunalului Prahova — Secția penală, de Eugenia Arnăutu în Dosarul nr. 7.565/245/2008 și de Grigore Abuhnoaie în Dosarul nr. 12.917/245/2007, ambele dosare ale Judecătoriei Iași — Secția penală, de Compania Națională Poșta Română — Direcția Regională de Poștă Iași în Dosarul nr. 25.069/245/2007, de Maria Georgescu în Dosarul nr. 14.681/245/2007 și de Constantin Ovidiu Fedor în Dosarul nr. 619/245/2008, toate trei dosare ale Tribunalului Iași — Secția penală, de Lucian Valeriu Moșoni în Dosarul nr. 18.468/325/2007 și de Volumeia Elena Leucă în Dosarul nr. 10.838/325/2006, ambele dosare ale Tribunalului Timiș — Secția penală, de Societatea Comercială „Romel Interests Production and Services” — S.A. Timișoara în Dosarul nr. 5.710/325/2008 și de Marcel Șerban și Aurica Șerban în Dosarul nr. 18.460/325/2007, ambele dosare ale Judecătoriei Timișoara, de Ioan Dimeny în Dosarul nr. 2.495/305/2007 al Judecătoriei Sfântu Gheorghe, de Societatea Agricolă Inotești din Comuna Colceag, Județul Prahova, în Dosarul nr. 450/42/2008 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, de Nicolae Ștefan în Dosarul nr. 2.595/302/2008 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală, de Marin Oprea în Dosarul nr. 652/292/2008 al Judecătoriei Roșiorii de Vede, de Ovidiu Nicodim în Dosarul nr. 1.139/279/2008 al Tribunalului Neamț — Secția penală, de Tudorița Minciu în Dosarul nr. 153/36/2008 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie, de Mina Cornaciu în Dosarul nr. 7.587/212/2008 al Judecătoriei Constanța — Secția penală, de Tiziano Chiarotto și Bianca Olivia Turdean (fostă Brînzeu) în Dosarul nr. 2.399/30/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă personal părțile Lucian Valeriu Moșoni, Elena Percec, Nicolae Ștefan, Marin Oprea și Mina Cornaciu. Pentru autorul excepției Societatea Agricolă Inotești din Comuna Colceag, Județul Prahova, răspunde reprezentantul legal Marin Duță, pentru părțile Virginia Cristea și Vlădăreanu Florentina se prezintă apărătorul ales Roland Cotârlan, iar

pentru autorii excepției Tiziano Chiarotto și Bianca Olivia Turdean (fostă Brînzeu) răspunde avocat Florin Kovacs. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că autorul excepției Maria Georgescu a formulat concluzii scrise în sensul admiterii criticii de neconstituționalitate a art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, în timp ce partea Ion Țuțu a depus la dosarul Curții note scrise prin care a solicitat respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.196D/2008, nr. 1.385D/2008, nr. 1.413D/2008, nr. 1.417D/2008, nr. 1.425D/2008, nr. 1.436D/2008, nr. 1.452D/2008, nr. 1.467D/2008, nr. 1.523D/2008, nr. 1.535D/2008, nr. 1.560D/2008, nr. 1.609D/2008, nr. 1.703D/2008, nr. 1.736D/2008, nr. 1.856D/2008, nr. 1.877D/2008, nr. 1.878D/2008 și nr. 1.921D/2008 au obiect parțial identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorii excepției Societatea Agricolă Inotești din Comuna Colceag, Județul Prahova, prin reprezentant legal Marin Duță, și Nicolae Ștefan se opun conexării dosarelor, în timp ce celelalte părți prezente arată că sunt de acord.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.385D/2008, nr. 1.413D/2008, nr. 1.417D/2008, nr. 1.425D/2008, nr. 1.436D/2008, nr. 1.452D/2008, nr. 1.467D/2008, nr. 1.523D/2008, nr. 1.535D/2008, nr. 1.560D/2008, nr. 1.609D/2008, nr. 1.703D/2008, nr. 1.736D/2008, nr. 1.856D/2008, nr. 1.877D/2008, nr. 1.878D/2008 și nr. 1.921D/2008 la Dosarul nr. 1.196D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Marin Duță, reprezentant legal al autorului excepției Societatea Agricolă Inotești din Comuna Colceag, Județul Prahova, susține admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și 278¹ din Codul de procedură penală și ale art. 29 alin. (3) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, pentru argumentele invocate în fața Tribunalului Prahova — Secția penală și a Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, depunând la dosar note scrise în acest sens.

Autorul excepției Lucian Valeriu Moșoni solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală și depune fotocopii de pe înscrisuri care privesc fondul cauzei deduse spre soluționare instanței de judecată.

Partea Elena Percec susține respingerea excepției de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții ale art. 278¹ alin. 2 din

Codul de procedură penală, sens în care a transmis Curții note scrise.

Pentru părțile Virginia Cristea și Florentina Vlădăreanu, apărătorul ales Roland Cotârlan pune concluzii de respingere a criticilor de neconstituționalitate aduse art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, făcând trimitere în acest sens la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Autorul excepției Nicolae Ștefan solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 6 și 7 din Codul de procedură penală.

Autorul excepției Marin Oprea pune concluzii de admitere a criticilor privind neconstituționalitatea art. 278¹ alin. 2 și 4 din Codul de procedură penală.

Autorul excepției Mina Cornaciu solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii de amânare.

Curtea, deliberând, respinge cererea de acordare a unui nou termen de judecată.

Pentru autorii excepției Tiziano Chiarotto și Bianca Olivia Turdean (fostă Brînzeu), apărătorul ales Florin Kovacs pune concluzii de admitere a criticilor de neconstituționalitate aduse art. 278¹ din Codul de procedură penală, pentru argumentele invocate în fața Curții de Apel Timișoara — Secția penală.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.264/259/2007, **Tribunalul Prahova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală și ale art. 29 alin. (3) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.** Excepția a fost ridicată de Societatea Agricolă Inotești din Comuna Colceag, Județul Prahova, cu ocazia soluționării recursului privind o sentință penală referitoare la plângerea împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin încheierile din 11 martie 2008 și 16 aprilie 2008, pronunțate în dosarele nr. 12.917/245/2007 și nr. 7.565/245/2008, **Judecătoria Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Grigore Abuhnoaie și de Eugenia Arnăutu cu ocazia soluționării plângerilor împotriva unor rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 15 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 25.069/245/2007, **Tribunalul Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 2 și ale art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Compania Națională Poșta Română — Direcția Regională de Poștă Iași cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă ca tardivă plângerea împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 29 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 14.681/245/2007, **Tribunalul Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Maria Georgescu cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva

unei sentințe penale prin care a fost respinsă ca tardivă plângerea împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 9 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 619/245/2008, **Tribunalul Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Constantin Ovidiu Fedor cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă ca tardivă plângerea împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin încheierile din 26 mai 2008 și 16 iunie 2008, pronunțate în dosarele nr. 18.468/325/2007 și nr. 10.838/325/2006, **Tribunalul Timiș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Lucian Valeriu Moșoni și de Volumeia Elena Leucă cu ocazia soluționării recursurilor formulate împotriva unor sentințe penale prin care au fost respinse ca tardive plângerile împotriva unor rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 28 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.710/325/2008, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Romel Interests Production and Services” — S.A. Timișoara cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 11 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 18.460/325/2007, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Marcel Șerban și Aurica Șerban cu ocazia soluționării plângerii împotriva unor rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 26 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.495/305/2007, **Judecătoria Sfântu Gheorghe a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ioan Dimeny cu ocazia soluționării unei cauze penale în care judecătorul a admis plângerea împotriva unei ordonanțe de netrimitere în judecată și a reținut cauza spre soluționare.

Prin Încheierea din 16 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 450/42/2008, **Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Societatea Agricolă Inotești din Comuna Colceag, Județul Prahova, cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 27 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.595/302/2008, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 6 și 7 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Nicolae Ștefan cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 28 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 652/292/2008, **Judecătoria Roșiorii de Vede a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 și 4 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Marin Oprea cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 20 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.139/279/2008, **Tribunalul Neamț — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ovidiu Nicodim cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă ca tardivă plângerea împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 20 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 153/36/2008, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Tudorița Minciu cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 4 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.587/212/2008, **Judecătoria Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Mina Cornaciu cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei ordonanțe a procurorului ierarhic superior prin care a fost infirmată soluția procurorului de netrimiteră în judecată.

Prin Încheierea din 15 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.399/30/2008, **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Tiziano Chiarotto și Bianca Olivia Turdean (fostă Brînzeu) cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe penale prin care au fost desființate ordonanța și rezoluția atacate și a fost trimisă cauza procurorului în vederea redeschiderii urmăririi penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că procedura instituită prin dispozițiile art. 278 și 278¹ din Codul de procedură penală aduce atingere unor prevederi din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reprezentând, în formularea unuia din autorii excepției, „un cumul de escrocherii ale breslei juridice”. Mai mulți autori ai excepției de neconstituționalitate arată că dispozițiile art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală încalcă accesul liber la justiție, egalitatea în drepturi a cetățenilor și dreptul la un proces echitabil, prin însăși sancționarea depășirii termenului de 20 de zile cu respingerea ca tardivă a plângerii împotriva actului de netrimiteră în judecată al procurorului. Mai mult, în cazul în care procurorul ierarhic superior nu soluționează plângerea în termen de 20 de zile, persoana vătămată este ținută, tot sub sancțiunea decăderii, să se adreseze instanței în termen de 20 de zile de la expirarea termenului inițial de soluționare a plângerii de către procurorul ierarhic superior. Astfel, persoana vătămată este sancționată pentru culpa procurorului ierarhic superior, în condițiile în care textul de lege criticat nu prevede nicio sancțiune pentru acesta din urmă.

Critică, de asemenea, dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, întrucât nu prevede posibilitatea atacării în instanță și a soluțiilor de începere, respectiv de redeschidere a urmăririi penale. Consideră că prevederile art. 278¹ alin. 4 din Codul de procedură penală contravin principiului constituțional al egalității în fața legii, întrucât lasă la aprecierea instanței necesitatea audierii părților. Totodată, unii din autorii excepției susțin că art. 278¹ din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică, condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, respectiv folosirea căilor de atac, întrucât verificarea rezoluției sau ordonanței procurorului de netrimiteră în judecată se face doar pe baza

lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a eventualelor înscrisuri noi prezentate, iar calea de atac a apelului este suprimată. De asemenea, arată că art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală încalcă accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, întrucât încheierea prin care judecătorul admite plângerea împotriva actului procurorului de netrimiteră în judecată și reține cauza spre soluționare nu poate fi atacată decât odată cu fondul.

În fine, consideră că dispozițiile art. 29 alin. (3) și (6) din Legea nr. 47/1992 aduc atingere atribuțiilor Curții Constituționale prevăzute de Legea fundamentală.

Tribunalul Prahova — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ din Codul de procedură penală este neîntemeiată, fără a-și exprima opinia cu privire la dispozițiile art. 29 alin. (3) și (6) din Legea nr. 47/1992.

Judecătoria Iași — Secția penală apreciază ca neîntemeiată critica de neconstituționalitate a art. 278¹ din Codul de procedură penală, întrucât dispozițiile de lege criticate nu contravin niciuneia din normele constituționale invocate, ci reprezintă o concretizare a acestora, fiind instituite tocmai în vederea respectării exigenței termenului rezonabil, impusă de art. 21 alin. (3) din Constituție.

Tribunalul Iași — Secția penală consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278 alin. 2 și art. 278¹ din Codul de procedură penală, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Tribunalul Timiș — Secția penală apreciază ca neîntemeiată critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, întrucât dreptul de acces liber la justiție nu este unul absolut, ci poate fi supus unor termene sau formalități, cu condiția de a nu fi afectat în substanța sa.

Judecătoria Timișoara opinează în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală nu încalcă liberul acces la justiție, ci, dimpotrivă, asigură realizarea acestui drept în acord cu prevederile art. 21 din Constituție.

Judecătoria Sfântu Gheorghe consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală este neîntemeiată.

Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. 278 și 278¹ din Codul de procedură penală nu contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5), ale art. 16 alin. (1) și (2), ale art. 21, ale art. 124 alin. (1) și (3) și ale art. 131 alin. (1), iar prevederile art. 40 și art. 44 din Legea fundamentală nu au aplicabilitate în cauză.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală arată că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 6 și 7 din Codul de procedură penală este neîntemeiată.

Judecătoria Roșiorii de Vede apreciază ca neîntemeiată critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 și 4 din Codul de procedură penală.

Tribunalul Neamț — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate a art. 278¹ din Codul de procedură penală este întemeiată. Arată că aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) și ale art. 21 alin. (1) și (2), precum și prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât, în cazul în care procurorul ierarhic superior nu soluționează plângerea în termenul prevăzut de art. 277 din Codul de procedură penală, persoana vătămată este nevoită să se adreseze instanței înainte de comunicarea rezoluției procurorului ierarhic superior, fără să cunoască soluția și motivarea acesteia, în timp ce învinuitul sau inculpatul, prin

poziția de pasivitate de care beneficiază prin lege, este într-un evident avantaj.

Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.

Judecătoria Constanța — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ din Codul de procedură penală este neîntemeiată.

Curtea de Apel Timișoara — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ din Codul de procedură penală este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, deoarece sunt menite tocmai să asigure accesul la justiție în cauzele în care parchetul a emis acte de netrimiteră în judecată și reprezintă o concretizare a normelor constituționale care consacră dreptul la un proces echitabil, fiind instituite tocmai în vederea respectării exigenței termenului rezonabil, impusă de art. 21 alin. (3) din Constituție. Astfel, reglementând dreptul persoanei interesate de a formula plângere direct la instanța de judecată în cazul în care procurorul nu se conformează prevederilor art. 277 din Codul de procedură penală, potrivit cărora procurorul este obligat să rezolve plângerea în termen de cel mult 20 de zile de la primire și să comunice de îndată persoanei care a făcut plângerea modul în care a fost rezolvată, legiuitorul a dat expresie regulii constituționale privind soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. Invocă, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 405/2005, nr. 598/2005, nr. 141/2006, nr. 232/2007, nr. 580/2007, nr. 667/2007, nr. 674/2007 și nr. 355/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278 („*Plângerea contra actelor procurorului*”) și art. 278¹ („*Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată*”) din Codul de procedură penală și ale art. 29 alin. (3) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale (republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004). Prevederile art. 278 din Codul de procedură penală au fost modificate prin Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003), iar prin Legea nr. 480/2004 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.088 din 23 noiembrie 2004) legiuitorul a dat un nou cuprins dispozițiilor alineatului 3 și a introdus alineatul 3¹. De asemenea, prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală au fost

modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006. Astfel, textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 278 din Codul de procedură penală: „*Plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel ori de procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.*

În cazul când măsurile și actele sunt ale prim-procurorului ori ale procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel sau ale procurorului șef de secție al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție ori au fost luate sau efectuate pe baza dispozițiilor date de către aceștia, plângerea se rezolvă de procurorul ierarhic superior.

În cazul rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau al ordonanței ori, după caz, al rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, plângerea se face în termen de 20 de zile de la comunicarea copiei de pe ordonanță sau rezoluție, persoanelor interesate, potrivit art. 228 alin. 6, art. 246 alin. 1 și art. 249 alin. 2.

Rezoluțiile sau ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor de neîncepere a urmăririi penale, de clasare, de scoatere de sub urmărire penală ori de încetare a urmăririi penale, se comunică persoanei care a făcut plângerea și celorlalte persoane interesate.

Dispozițiile art. 275—277 se aplică în mod corespunzător.”;

— Art. 278¹ din Codul de procedură penală: „*După respingerea plângerii făcute conform art. 275—278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere, în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Plângerea poate fi făcută și împotriva dispoziției de netrimiteră în judecată cuprinse în rechizitoriu.*

În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.

Dosarul va fi trimis de parchet judecătorului, în termen de 5 zile de la primirea adresei prin care se cere dosarul.

Persoana față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, precum și persoana care a făcut plângerea se citează. Neprezentarea acestor persoane, legal citate, nu împiedică soluționarea cauzei. Când judecătorul consideră că este absolut necesară prezența persoanei lipsă, poate lua măsuri pentru prezentarea acesteia.

La judecarea plângerii, prezența procurorului este obligatorie.

La termenul fixat pentru judecarea plângerii, judecătorul dă cuvântul persoanei care a făcut plângerea, persoanei față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale și apoi procurorului.

Judecătorul, soluționând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate.

Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:

a) respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată;

b) admite plângerea, prin sentință, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului, în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, după caz. Judecătorul este obligat să arate motivele pentru care a trimis cauza procurorului, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin care anume mijloace de probă;

c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.

În cazul prevăzut în alin. 8 lit. c), actul de sesizare a instanței îl constituie plângerea persoanei la care se referă alin. 1.

Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 lit. a) și b) poate fi atacată cu recurs de procuror, de persoana care a făcut plângerea, de persoana față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, precum și de orice altă persoană ale cărei interese legitime sunt vătămate.

În situația prevăzută în alin. 8 lit. a), persoana în privința căreia judecătorul, prin hotărâre definitivă, a decis că nu este cazul să se înceapă ori să se redeschidă urmărirea penală nu mai poate fi urmărită pentru aceeași faptă, afară de cazul când s-au descoperit fapte sau împrejurări noi ce nu au fost cunoscute de organul de urmărire penală și nu a intervenit unul dintre cazurile prevăzute în art. 10.

Judecătorul este obligat să rezolve plângerea în termen de cel mult 30 de zile de la primirea acesteia.

Plângerea greșit îndreptată se trimite organului judiciar competent.”;

— Art. 29 alin. (3) și (6) din Legea nr. 47/1992: „(3) Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

[...] (6) Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul român, ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 22 cu privire la dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică, ale art. 30 alin. (1) și (2) referitoare la libertatea de exprimare, ale art. 40 cu privire la dreptul de asociere, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, ale art. 52 alin. (3) referitoare la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 53 alin. (1) cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 57 privind exercitarea cu bună-credință a drepturilor și a libertăților, ale art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției, ale art. 126 alin. (2) și (5) teza întâi privind instanțele judecătorești, ale art. 129 cu privire la folosirea căilor de atac, ale art. 131 referitoare la rolul Ministerului Public, ale art. 146 privind atribuțiile Curții Constituționale și ale art. 148 alin. (2) și (4) cu privire la integrarea în Uniunea Europeană, precum și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la prevederile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. În ceea ce privește dispozițiile art. 29 alin. (3) și (6) din Legea nr. 47/1992, referitoare la inadmisibilitatea cererii de

sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea unei excepții de neconstituționalitate având ca obiect prevederi constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții, precum și la calea de atac împotriva încheierii de respingere a cererii de sesizare, excepția de neconstituționalitate a fost ridicată cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva unei sentințe penale prin care s-a respins plângerea împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale, fără ca instanța să fi respins vreo cerere de sesizare a Curții Constituționale. În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (3) și (6) din Legea nr. 47/1992 nu are legătură cu soluționarea cauzei, în accepțiunea art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, fiind inadmisibilă.

II. Referitor la alin. 1 și 2 ale art. 278¹ din Codul de procedură penală, acestea au făcut în numeroase rânduri obiectul controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin deciziile nr. 66 din 3 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 142 din 17 februarie 2005, nr. 586 din 19 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 7 august 2007, și nr. 825 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 5 august 2008, Curtea s-a pronunțat în sensul conformității prevederilor art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală cu dispozițiile din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate.

Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că textele de lege criticate conțin norme de procedură judiciară, pe care legiuitorul este liber să le adopte potrivit competenței sale stabilite prin art. 126 alin. (2) din Constituție. Dispozițiile art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, care reglementează tocmai posibilitatea formulării plângerii la instanța de judecată împotriva actelor de netrimiteri în judecată date de procuror, asigură exercitarea dreptului de acces la justiție în concordanță cu dispozițiile art. 21 din Legea fundamentală, respectiv cu cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, Curtea a statuat că nu poate fi primită nici susținerea că prin stabilirea termenelor în care se soluționează plângerile împotriva rezoluțiilor și ordonanțelor de netrimiteri în judecată se încalcă dreptul la un proces echitabil, dat fiind că autoritățile judiciare la care se referă textul atacat sunt obligate, în limitele acestor termene, să respecte toate normele și principiile procesuale care asigură dreptul la un proces echitabil. Astfel, Curtea a reținut, pe de o parte, că dispozițiile de lege criticate reprezintă o concretizare a normelor constituționale ce consacră liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, fiind instituite tocmai în vederea respectării exigenței termenului rezonabil, impusă de art. 21 alin. (3) din Constituție, iar pe de altă parte, că acestea se aplică fără privilegii ori discriminări tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei legale criticate, în concordanță cu prevederile constituționale ale art. 16.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea acestei jurisprudențe, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Eventualele abuzuri ale organelor de urmărire penală sau întârzierile în soluționarea plângerilor adresate acestora, la care se face referire în motivarea excepției și care constituie în realitate cauza nemulțumirii mai multora dintre autorii excepției, nu pot constitui motive de neconstituționalitate a textelor de lege criticate și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional.

De altfel, și textele în întregime ale art. 278 și 278¹ din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în

prezenta cauză și cu motivări similare, Curtea statuând că prevederile de lege criticate nu încalcă egalitatea în drepturi, liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, ci dau expresie acestor garanții constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 840 din 2 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 29 octombrie 2007, Curtea a reținut că dispozițiile art. 278 din Codul de procedură penală, privind plângerea împotriva actelor procurorului, constituie norme de procedură prin care legiuitorul, în temeiul competenței sale constituționale, stabilită de art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, și dând expresie principiului controlului ierarhic ce guvernează activitatea procurorilor, în conformitate cu art. 132 alin. (1) din Constituție, a creat posibilitatea ca eventualele măsuri eronate luate de procuror să fie îndreptate de către procurorul ierarhic superior celui care a emis actul atacat. O atare reglementare nu aduce atingere liberului acces la justiție câtă vreme legiuitorul a asigurat posibilitatea cenzurării actelor procurorului de către instanțele judecătorești. În acest sens, prin Decizia nr. 777 din 1 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 4 august 2008, Curtea a statuat că dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală asigură accesul la justiție al persoanelor nemulțumite de soluțiile de netrimitere în judecată date de procuror, părțile având posibilitatea să își apere drepturile și interesele în cursul judecării prin mijloacele prevăzute de lege și cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale.

În același sens sunt și Decizia nr. 751 din 18 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 717 din 23 octombrie 2007, Decizia nr. 1.132 din 27 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 7 ianuarie 2008, și Decizia nr. 250 din 6 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 24 martie

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (3) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Societatea Agricolă Inotești din Comuna Colceag, Județul Prahova, în Dosarul nr. 1.264/259/2007 al Tribunalului Prahova — Secția penală.

II. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și 278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Agricolă Inotești din Comuna Colceag, Județul Prahova, în Dosarul nr. 1.264/259/2007 al Tribunalului Prahova — Secția penală, de Eugenia Arnăutu în Dosarul nr. 7.565/245/2008 și de Grigore Abuhnoaie în Dosarul nr. 12.917/245/2007, ambele dosare ale Judecătoriei Iași — Secția penală, de Compania Națională Poșta Română — Direcția Regională de Poșta Iași în Dosarul nr. 25.069/245/2007, de Maria Georgescu în Dosarul nr. 14.681/245/2007 și de Constantin Ovidiu Fedor în Dosarul nr. 619/245/2008, toate trei dosare ale Tribunalului Iași — Secția penală, de Lucian Valeriu Moșoni în Dosarul nr. 18.468/325/2007 și de Volumeia Elena Leucă în Dosarul nr. 10.838/325/2006, ambele dosare ale Tribunalului Timiș — Secția penală, de Societatea Comercială „Romel Interests Production and Services” — S.A. Timișoara în Dosarul nr. 5.710/325/2008 și de Marcel Șerban și Aurica Șerban în Dosarul nr. 18.460/325/2007, ambele dosare ale Judecătoriei Timișoara, de Ioan Dimeny în Dosarul nr. 2.495/305/2007 al Judecătoriei Sfântu Gheorghe, de Societatea Agricolă Inotești din Comuna Colceag, Județul Prahova, în Dosarul nr. 450/42/2008 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, de Nicolae Ștefan în Dosarul nr. 2.595/302/2008 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală, de Marin Oprea în Dosarul nr. 652/292/2008 al Judecătoriei Roșiorii de Vede, de Ovidiu Nicodim în Dosarul nr. 1.139/279/2008 al Tribunalului Neamț — Secția penală, de Tudorița Minciu în Dosarul nr. 153/36/2008 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie, de Mina Cornaciu în Dosarul nr. 7.587/212/2008 al Judecătoriei Constanța — Secția penală, de Tiziano Chiarotto și Bianca Olivia Turdean (fostă Brînzeu) în Dosarul nr. 2.399/30/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

2008. În cadrul acestei jurisprudențe, Curtea a mai reținut că în procedura plângerii formulate împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată nu se judecă însăși cauza, ci doar temeinicia și legalitatea soluțiilor pronunțate de procuror, pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a eventualelor probe scrise înfățișate instanței de părțile în proces. Nicio dispoziție legală nu împiedică partea interesată ca, atunci când apreciază că este posibilă administrarea altor probe pentru stabilirea adevărului, să solicite procurorului care a emis actul de netrimitere în judecată sau procurorului superior ierarhic să dispună, în condițiile prevăzute de lege, începerea sau redeschiderea urmăririi penale.

Neintervenind elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele de principiu cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește criticile îndreptate spre completarea art. 278¹ din Codul de procedură penală, în sensul introducerii căii de atac a apelului împotriva hotărârii judecătorești pronunțate potrivit dispozițiilor alin. 8 lit. a) și b) ale acestui text de lege, respectiv în sensul reglementării posibilității de a formula cale de atac separată împotriva încheierii date de judecător în baza prevederilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, precum și de a ataca în fața judecătorești actul procurorului ierarhic superior prin care acesta a soluționat plângerea împotriva rezoluției sau ordonanței procurorului de netrimitere în judecată, asemenea solicitări nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.224

din 18 noiembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 1 lit. a)
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marin Măciucă în Dosarul nr. 1.478/1/2007, respectiv a dispozițiilor art. 40 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Neculae Oțelea și însușită de Mihail Popescu, Eugen Bădălan, Toader Manda, Eugen Calcan, Simion Lincă și de Ministerul Apărării în Dosarul nr. 11.270/1/2007, ambele dosare ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal răspund personal autorii excepției, Marin Măciucă și Neculae Oțelea, asistați de avocatul Vasile Pantea, precum și Toader Manda. Pentru autorii excepției, Mihail Popescu și Simion Lincă, se prezintă apărătorul ales Ion Panaitescu, iar pentru Eugen Bădălan răspunde avocatul Gheorghe Simionică. Pentru Ministerul Apărării se prezintă consilierul juridic Gabriela Păunescu. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.238D/2008 și nr. 1.345D/2008 au obiect parțial identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorii excepției prezenți sunt de acord cu propunerea de conexare a dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.345D/2008 la Dosarul nr. 1.238D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Apărătorul ales Vasile Pantea evidențiază faptul că în Dosarul nr. 1.238D/2008 atât opinia Înaltei Curți de Casație și Justiție, cât și punctul de vedere al Avocatului Poporului sunt în sensul considerării dispozițiilor de lege criticate ca fiind constituționale, în timp ce în Dosarul nr. 1.345D/2008 instanța supremă, în complet diferit, apreciază ca justificată reexaminarea textului de lege criticat în raport de principiul egalității cetățenilor, iar Avocatul Poporului consideră că aceleași prevederi de lege sunt neconstituționale. Solicită admiterea excepției pentru argumentele invocate în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Avocatul Ion Panaitescu reiterează concluziile formulate la instanța de fond și depune note scrise pentru autorii excepției, Mihail Popescu și Simion Lincă.

Apărătorul ales Gheorghe Simionică pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Autorul excepției, Toader Manda, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Consilierul juridic Gabriela Păunescu pune concluzii de admitere a excepției, arătând că punctele de vedere ale Avocatului Poporului sunt contradictorii.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, făcând trimitere la jurisprudența Curții Constituționale și arătând că silogismul Avocatului Poporului referitor la încălcarea de către textul de lege criticat a dispozițiilor art. 16 din Legea fundamentală nu este corect formulat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.478/1/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Marin Măciucă, general maior în rezervă, cu ocazia soluționării unei cauze penale privind săvârșirea unor infracțiuni de corupție de către militari.

Prin Încheierea din 19 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 11.270/1/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 1 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Neculae Oțelea, general în rezervă, și însușită de Mihail Popescu, Eugen Bădălan, Toader Manda, Eugen Calcan și Simion Lincă, precum și de Ministerul Apărării, cu ocazia soluționării unei cauze penale privind săvârșirea unei infracțiuni având legătură cu atribuțiile de serviciu ale inculpaților.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că textul de lege criticat încalcă egalitatea în fața legii, dreptul la un proces echitabil și imparțialitatea justiției, întrucât lipsește de beneficiul triplului grad de jurisdicție pe acei inculpați care la data trimiterii în judecată nu mai dețin calitatea avută la momentul săvârșirii faptei, calitate care, conform textului de lege criticat, atrage competența Înaltei Curți de Casație și Justiție ca instanță de fond.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Totodată, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală**, în complet diferit, apreciază că, în condițiile în care în statele Uniunii Europene procesul penal nu este guvernat de norme diferite de competență după calitatea persoanei, ar fi justificată reexaminarea textului de lege criticat în raport de principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru

a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, în punctul de vedere transmis Curții Constituționale în Dosarul nr. 1.238D/2008, cu Adresa nr. 4.769 din 10 iunie 2008, consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, întrucât nu încalcă prevederile din Legea fundamentală invocate de autorul excepției, făcând trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 433/2005. Însă, în punctul de vedere transmis Curții Constituționale în Dosarul nr. 1.345D/2008, cu Adresa nr. 5.124 din 25 iunie 2008, Avocatul Poporului arată că dispozițiile art. 40 alin. 1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora instanța rămâne competentă să judece chiar dacă inculpatul, după săvârșirea infracțiunii, nu mai are acea calitate, în cazul în care fapta are legătură cu atribuțiile de serviciu ale făptuitorului sau s-a dat o hotărâre în primă instanță, sunt neconstituționale, întrucât încalcă prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală. Apreciază că, în baza dispozițiilor art. 40 alin. 1 din Codul de procedură penală, se poate ajunge în situația ca două persoane, având aceeași calitate și care au fost trimise în judecată la aceeași dată, să fie judecate de instanțe diferite în funcție de infracțiunea săvârșită și de stadiul procesual.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției prezenți, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit dispozitivului Încheierii din 19 martie 2008 de sesizare a Curții, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 40 alin. 1 din Codul de procedură penală. Însă, din susținerile autorilor excepției, consemnate în considerentele încheierii de sesizare, reiese că aceștia critică numai dispozițiile art. 40 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură

penală, modificate prin Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003, având următorul cuprins: „*Când competența instanței este determinată de calitatea inculpatului, instanța rămâne competentă să judece chiar dacă inculpatul, după săvârșirea infracțiunii, nu mai are acea calitate, în cazurile când: a) fapta are legătură cu atribuțiile de serviciu ale făptuitorului;*”.

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 124 alin. (2) referitoare la înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nu poate fi reținută critica prevederilor art. 40 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală prin raportare la dispozițiile constituționale invocate de autorii excepției, întrucât calitatea deținută la momentul săvârșirii infracțiunii este esențială în cazul în care fapta are legătură cu atribuțiile de serviciu ale inculpatului. Textul de lege criticat nu instituie niciun fel de discriminare, aplicându-se în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice. De altfel, principiul egalității cetățenilor nu înseamnă uniformitate, astfel că, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite, tratamentul nu poate fi decât diferit. Prin urmare, lipsirea de beneficiul triplului grad de jurisdicție nu poate fi caracterizată ca o discriminare în raport cu părțile din alte categorii de procese, tocmai pentru că situațiile juridice sunt diferite. Pe de altă parte, Constituția nu prevede obligativitatea reglementării în toate cazurile a două căi de atac. De altfel, art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacră dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală.

Totodată, în virtutea dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul este liber să reglementeze competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, cu condiția respectării celorlalte norme și principii prevăzute în Legea fundamentală. Or, așa cum s-a arătat, prevederile art. 40 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală se circumscriu textelor constituționale invocate de autorii excepției.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marin Măciucă în Dosarul nr. 1.478/1/2007, respectiv de Neculae Oțelea și însușită de Mihail Popescu, Eugen Bădălan, Toader Manda, Eugen Calcan, Simion Lincă și de Ministerul Apărării în Dosarul nr. 11.270/1/2007, ambele dosare ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.232

din 18 noiembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1)
din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Hercules” — S.A. din Băile Herculane în Dosarul nr. 681/115/2008 al Tribunalului Caraș-Severin — Judecătorul-sindic.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 681/115/2008, **Tribunalul Caraș-Severin — Judecătorul-sindic a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Hercules” — S.A. din Băile Herculane în cadrul desfășurării procedurii insolvenței declanșate împotriva sa la cererea creditoarei Societatea Comercială „Grand Hotel Minerva 2002” — S.R.L. din Timișoara, prin lichidator Vasile Dumitru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat, care reglementează dreptul creditorilor de a declanșa procedura insolvenței, încalcă egalitatea în drepturi, accesul la justiție, dreptul la apărare, dreptul de proprietate privată, imparțialitatea justiției, libertatea comerțului și concurența loială. În acest sens, arată că prin prevederile de lege criticate se creează posibilitatea ca un creditor de rea-credință, aflat el însuși în procedura insolvenței, să blocheze activitatea unei societăți comerciale ce desfășoară o activitate profitabilă, pentru o creanță nesemnificativă în raport cu potențialul financiar al debitorului. Acesta din urmă nici măcar nu mai poate recupera de la creditor daunele pricinuite prin declanșarea cu rea-credință a procedurii insolvenței.

Tribunalul Caraș-Severin — Judecătorul-sindic consideră că autorul excepției urmărește, prin critica formulată, modificarea prevederilor art. 26 din Legea nr. 85/2006. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională nu poate modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, întrucât nu încalcă dispozițiile din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 26 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006. Din motivarea autorului excepției reiese, însă, că acesta critică numai dispozițiile alin. (1) al art. 26 din Legea nr. 85/2006, care au următorul cuprins: „*Procedura va începe pe baza unei cereri introduse la tribunalul de către debitor sau de către creditor, precum și de orice alte persoane sau instituții prevăzute expres de lege.*” În aceste condiții, Curtea urmează să se pronunțe asupra dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Legea nr. 85/2006.

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 44 alin. (2) referitoare la garantarea și ocrotirea în mod egal de lege a proprietății private, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și ale art. 135 alin. (2) lit. a) referitoare la obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Plecând de la situația concretă în care un creditor, aflat în procedura insolvenței, formulează, prin lichidatorul judiciar, o cerere de declanșare a aceleiași proceduri cu privire la un debitor al său, autorul excepției consideră că prevederile de lege care permit această situație sunt neconstituționale. Astfel, arată că respectivul creditor va fi avantajat în cazul declanșării cu rea-credință a procedurii insolvenței împotriva debitorului său, întrucât acesta din urmă nu va putea să-și mai recupereze daunele pricinuite prin deschiderea abuzivă a procedurii. Față de această critică, Curtea observă că art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 dă debitorului, față de care s-a solicitat deschiderea procedurii, posibilitatea de a contesta existența stării de insolvență. De altfel, în acest sens, s-a pronunțat Curtea și prin Decizia nr. 312 din 29 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 7 mai 2007, prin care a reținut că creditorul este îndreptățit să acționeze pe orice cale legală pentru valorificarea creanțelor sale, iar dacă debitorul nu este în insolvență, își poate lichida oricând datoriile, prevenind deschiderea ori determinând închiderea acestei proceduri, astfel încât principiul ocrotirii în mod egal a proprietății private este pe deplin aplicabil atât în privința proprietății debitorului, cât și a creanțelor creditorilor.

De asemenea, textul de lege criticat nu aduce nicio atingere dreptului de liber acces la justiție, întrucât nu îl împiedică pe cel interesat să se adreseze justiției pentru apărarea drepturilor și a intereselor sale legitime. Din contră, consacră acest drept pentru cei interesați în protejarea drepturilor lor prin intermediul procedurii insolvenței. Totodată, nu se poate reține nicio încălcare a dreptului de apărare, întrucât debitorul împotriva căruia se solicită deschiderea procedurii beneficiază de toate drepturile și garanțiile procedurale prevăzute de lege. De altfel, autorul excepției nici nu arată în ce mod ar fi încălcate aceste drepturi fundamentale, singura sa nemulțumire fiind legată doar de legitimitatea procesuală a unui creditor aflat în insolvență.

În ceea ce privește garantarea și ocrotirea în mod egal de lege a proprietății private, asigurarea libertății comerțului, protejarea concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, Curtea reține că situația apartă în care se găsește un debitor față de un creditor în cazul neplătii unor creanțe certe, lichide și exigibile justifică instituirea unor măsuri, așa cum este procedura insolvenței, prin care debitorul să fie constrâns a-și executa datoriile sale, tocmai pentru a se realiza o protecție eficientă a valorilor enunțate mai sus. Așa fiind, apreciază că nici aceste critici de neconstituționalitate nu pot fi reținute.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Hercules” — S.A. din Băile Herculane în Dosarul nr. 681/115/2008 al Tribunalului Caraș-Severin — Judecătorul-sindic.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.241

din 18 noiembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145¹ din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Davide Galber în Dosarul nr. 1.977/111/2008 al Tribunalului Bihor — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Se prezintă doamna Daniela Burcea, interpret autorizat de limba italiană.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.977/111/2008, **Tribunalul Bihor — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145¹ din Codul de**

procedură penală. Excepția a fost ridicată de Davide Galber cu ocazia soluționării unei cauze penale având ca obiect luarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 145¹ din Codul de procedură penală încalcă dreptul la un proces echitabil și inviolabilitatea libertății individuale, în măsura în care instanța, în cursul judecății, se sesizează din oficiu cu privire la luarea măsurii obligării de a nu părăsi țara, fără ca această măsură să fie cerută de procuror. Consideră că principiul procesului echitabil impune respectarea aceluiași garanții în privința dispunerii măsurii restrictive de libertate a obligării de a nu părăsi țara ca și în cazul măsurii privative de libertate a arestării preventive, respectiv cenzurarea procedurii conform art. 149¹ din Codul de procedură penală.

Tribunalul Bihor — Secția penală nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 145¹ din Codul de procedură penală sunt constituționale, întrucât nu contravin prevederilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției. Face trimitere, în acest sens, la Decizia Curții Constituționale nr. 713/2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 145¹ din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: „*Măsura obligării de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă învinutului sau inculpatului de procuror sau de judecător, în cursul urmăririi penale, ori de instanța de judecată, în cursul judecății, de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură.*”

Dispozițiile art. 145 se aplică în mod corespunzător și în cazul obligării de a nu părăsi țara.”

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Davide Galber în Dosarul nr. 1.977/111/2008 al Tribunalului Bihor — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.355

din 11 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, ale art. 7 alin. (1) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 109 alin. (2) din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002

ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 23 alin. (1) referitoare la inviolabilitatea libertății individuale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara reprezintă o restrângere a exercițiului dreptului la liberă circulație, în deplină concordanță cu prevederile art. 53 din Constituție. Această măsură se impune pentru desfășurarea în bune condiții a instrucției penale, iar legea procesual penală reglementează condițiile în care ea este aplicabilă, fără a aduce atingere existenței dreptului, în acord cu dispozițiile art. 25 alin. (1) teza a doua din Legea fundamentală. Astfel, nu poate fi reținută critica potrivit căreia art. 145¹ din Codul de procedură penală contravine dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Constituție, restrângerea, în condițiile legii, a exercițiului dreptului la liberă circulație neavând semnificația încălcării libertății individuale a persoanei.

De asemenea, nu poate fi reținută nici susținerea autorului excepției referitoare la încălcarea art. 21 alin. (3) din Constituție privind dreptul la un proces echitabil, având în vedere că, în conformitate cu prevederile art. 139 din Codul de procedură penală, există oricând posibilitatea revocării măsurii obligării de a nu părăsi țara, din oficiu sau la cerere, atunci când nu mai există un temei care să justifice menținerea măsurii preventive. Totodată, potrivit dispozițiilor art. 141 din Codul de procedură penală, încheierea dată în primă instanță și în apel, prin care se dispune luarea unei măsuri preventive, cum este și cea a obligării de a nu părăsi țara, poate fi atacată separat, cu recurs, în situația în care se apreciază de către partea interesată că respectiva măsură a fost dispusă în mod nelegal.

privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, ale art. 7 alin. (1) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 109 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună în Dosarul nr. 464/2/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepției prin reprezentantul său, domnul Ioan Antonescu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părții prezente. Acesta solicită, mai întâi, acordarea unui nou termen de judecată, motivat de faptul că cele două

Camere ale Parlamentului nu au trimis la dosarul cauzei punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate, solicitate de Curtea Constituțională potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

Cu privire la această cerere prealabilă, reprezentantul Ministerului Public arată, pe de o parte, că în cauză au fost deja acordate două termene de judecată pentru același considerent, iar pe de altă parte, că punctele de vedere ale autorităților nu sunt obligatorii pentru pronunțarea unei decizii de către Curtea Constituțională. În concluzie, se opune acordării unui nou termen de judecată.

Deliberând, Curtea respinge cererea și acordă cuvântul pentru susținerea excepției de neconstituționalitate.

În ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, autorul arată că acestea, și, totodată, Guvernul, „ignoră art. 51 alin. (4) din Constituție” privind obligația autorităților publice de a răspunde la petiții în termenele și în condițiile stabilite potrivit legii. Textul de lege criticat deschide calea unor abuzuri din partea acestor autorități, care nu răspund petițiilor formulate de persoanele vătămate și cei lipsiți de șanse egale.

Referitor la prevederile art. 7 alin. (1) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, care reglementează procedura prealabilă, autorul excepției susține că acestea blochează, efectiv, liberul acces la justiție, fiind în contradicție totodată atât cu cerința soluționării cauzei într-un termen rezonabil, cuprinsă la alin. (3) al art. 21 din Constituție, cât și cu caracterul facultativ și gratuit al jurisdicțiilor speciale administrative, stabilite de alin. (4) al aceluiași articol din Legea fundamentală.

Reprezentantul Ministerului Public susține, mai întâi, că dreptul la petiționare nu este încălcat prin reglementarea măsurii clasării petiției, prevăzută de art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2007, în condițiile în care aceasta are natura unei sancțiuni a abuzului de drept. Cât privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) și (3) din Legea nr. 554/2004 și ale art. 109 alin. (2) din Codul de procedură civilă, susține că aceasta este neîntemeiată, fiind aplicabilă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, cu mențiunea că dispozițiile art. 148 din Constituție, invocate, nu au incidență în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 464/2/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, ale art. 7 alin. (1) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 109 alin. (2) din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea unui recurs formulat împotriva unei sentințe prin care s-a respins ca inadmisibilă acțiunea reclamantului de anulare a unor acte administrative.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că sintagmele „sesizând aceeași problemă” și „greșit sesizată [...] aceasta se clasează”, ce sunt cuprinse la art. 10 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, sunt contrare dispozițiilor art. 11, art. 20, art. 51 alin. (4), art. 52 alin. (3) și art. 148 din Constituție, dispozițiilor art. 1, art. 5—8, art. 10, 11, 13, 14 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 1 și 3 din Protocolul adițional la această convenție, precum și „instrumentelor juridice fundamentale ale Uniunii Europene”. În esență, se susține că pretinsa contraritate constă în aceea că „numeroase autorități

publice ocolesc abuziv obligația de a răspunde la petiții”, acestea invocând clasarea fără răspuns a sesizărilor în baza textelor de lege criticate. Deși indică drept obiect al criticii sale art. 7 alin. (1) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, autorul excepției vizează doar normele juridice conținute de alin. (1) al acestui articol, pe care le consideră contrare prevederilor art. 20, 21 și ale art. 148 alin. (2) din Constituție, deoarece acestea împiedică accesul liber la justiție al persoanei vătămate de o autoritate publică într-un drept al său. Critici de aceeași natură sunt formulate și în ceea ce privește prevederile art. 109 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care, pentru anumite cazuri prevăzute de lege, condiționează accesul liber la instanță de îndeplinirea procedurii prealabile, dovada îndeplinirii anexându-se la cererea de chemare în judecată.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textele legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale referitoare la egalitatea în drepturi și nu pot avea nicio legătură cu normele Legii fundamentale referitoare la dreptul de proprietate, astfel cum susține autorul excepției, fără a motiva însă.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 10 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, ale art. 7 alin. (1) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 109 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, dispozițiile art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 1 februarie 2002, modificate prin articolul unic pct. 7 din Legea nr. 233/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 30 aprilie 2002, ale art. 7 alin. (1) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, modificată și completată de Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007, precum și ale art. 109 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Autorul excepției supune criticii de neconstituționalitate și prevederile art. 28 alin. (2) și ale art. 269 alin. (1) din Codul de procedură civilă, precum și prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, ale Legii nr. 219/2005 pentru aprobarea acestei ordonanțe și ale Legii nr. 158/2004 privind declararea ca abrogată a unor acte normative. Cererea de sesizare a Curții Constituționale privind soluționarea excepției de neconstituționalitate referitoare la aceste din urmă texte și acte normative a fost respinsă ca inadmisibilă de instanța de judecată, pe motivul lipsei legăturii cu soluționarea cauzei. Ca

atare, textele de lege criticate, asupra cărora se va pronunța instanța de contencios constituțional, au următorul conținut:

— Art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor:

„(1) În cazul în care un petiționar adresează aceleași autorități sau instituții publice mai multe petiții, sesizând aceeași problemă, acestea se vor conexe, petentul urmând să primească un singur răspuns care trebuie să facă referire la toate petițiile primite.

(2) Dacă după trimiterea răspunsului se primește o nouă petiție de la același petiționar ori de la o autoritate sau instituție publică greșit sesizată, cu același conținut, aceasta se clasează, la numărul inițial făcându-se mențiune despre faptul că s-a răspuns.”;

— Art. 7 alin. (1) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004:

„(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia [...].

(3) Este îndreptățită să introducă plângere prealabilă și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept, din momentul în care a luat cunoștință, pe orice cale, de existența acestuia, în limitele termenului de 6 luni prevăzut la alin. (7).”;

— Art. 109 alin. (2) din Codul de procedură civilă: „(2) În cazurile anume prevăzute de lege, sesizarea instanței competente se poate face numai după îndeplinirea unei proceduri prealabile, în condițiile stabilite de acea lege. Dovada îndeplinirii procedurii prealabile se va anexa la cererea de chemare în judecată.”

Autorul excepției de neconstituționalitate invocă prevederile constituționale ale art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 20 — *Tratatul internațional privind drepturile omului*, art. 51 alin. (4) privind obligația autorităților publice de a răspunde la petiții în termenele și în condițiile stabilite potrivit legii, art. 52 alin. (3) care reglementează răspunderea patrimonială a statului pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare și ale art. 148 — *Integrarea în Uniunea Europeană*. De asemenea, se face referire la „tratatul, pactele și convențiile internaționale semnate de România ca parte”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse în repetate rânduri controlului de constituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 99 din 14 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 254 din 28 februarie 2008, și Decizia nr. 361 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 21 mai 2007,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, ale art. 7 alin. (1) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 109 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună în Dosarul nr. 464/2/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Aurel Ciobanu-Dordea
din funcția de secretar de stat
la Departamentul pentru Afaceri Europene**

În temeiul art. 15 lit. d) și art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 133/2006 privind înființarea, organizarea și funcționarea Departamentului pentru Afaceri Europene în subordinea primului-ministru, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 102/2007, cu modificările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Aurel Ciobanu-Dordea se eliberează din funcția de secretar de stat la Departamentul pentru Afaceri Europene.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:

p. Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Ion-Mircea Plângu

București, 29 decembrie 2008.

Nr. 305.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****pentru numirea domnului Vasile Pușcaș
în funcția de secretar de stat
la Departamentul pentru Afaceri Europene**

În temeiul art. 15 lit. d) și art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 133/2006 privind înființarea, organizarea și funcționarea Departamentului pentru Afaceri Europene în subordinea primului-ministru, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 102/2007, cu modificările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Vasile Pușcaș se numește în funcția de secretar de stat la Departamentul pentru Afaceri Europene.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:

p. Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Ion-Mircea Plângu

București, 29 decembrie 2008.

Nr. 306.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind prorogarea termenului de 1 ianuarie 2009, stabilit pentru administrarea contribuabililor mijlocii și a marilor contribuabili

În temeiul prevederilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2008 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se prorogă termenul de 1 ianuarie 2009, stabilit prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.846/2008 pentru actualizarea listelor contribuabililor mijlocii administrației conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 266/2007 privind organizarea activității de administrare a contribuabililor mijlocii la administrațiile finanțelor publice pentru contribuabilii mijlocii din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 732 din 29 octombrie 2008, până la data de 1 aprilie 2009.

Art. 2. — Se prorogă termenul de 1 ianuarie 2009, stabilit prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.847/2008 pentru actualizarea listei contribuabililor mijlocii administrației conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.074/2006 privind organizarea activității de administrare a contribuabililor mijlocii la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, cu modificările și completările

ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 694 din 13 octombrie 2008, până la data de 1 aprilie 2009.

Art. 3. — Se prorogă termenul de 1 ianuarie 2009, stabilit prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.848/2008 pentru actualizarea listei marilor contribuabili administrației conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 753/2006 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările și completările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 698 din 14 octombrie 2008, până la data de 1 aprilie 2009.

Art. 4. — Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală de planificare strategică și monitorizare a realizării creanțelor bugetare, Direcția generală de tehnologia informației din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și organele fiscale subordonate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 29 decembrie 2008.
Nr. 11.

★

RECTIFICĂRI

La Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.685/2007 privind asigurarea condițiilor de derulare a activităților convenite cu Banca Mondială în baza acordurilor de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind închiderea minelor, refacerea mediului și regenerarea socioeconomică, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 și 454 bis din 5 iulie 2007, se fac următoarele rectificări (care nu aparțin Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexa „Manual de operare pentru infrastructura municipală”, la subpct. 1.02 „Definiții și prescurtări”, cu privire la noțiunea de „Contribuție locală”, în loc de: „... până la minimum 10% din valoarea subproiectului” se va citi: „... până la minimum 10% din valoarea grantului”;

— în anexa „Manual de operare pentru infrastructura municipală”, la subpct. 2.01 „Eligibilitatea solicitantului”, la pct. 28), în loc de: „... în valoare de minim 10% din valoarea subproiectului...” se va citi: „... în valoare de minim 10% din valoarea grantului...”;

— în anexa „Manual de operare pentru infrastructura municipală”, la subpct. 5.05 „Încheierea acordului de grant”, la pct. 90), în loc de: „... în valoare de minim 10% din valoarea subproiectului...” se va citi: „... în valoare de minim 10% din valoarea grantului...”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 323438

